

W królestwie pszczół

Scenariusz zajęć dla dzieci 5- i 6-letnich
w oparciu o lekturę fragmentu książki
Piotra Sochy „Pszczółki”

Książka została głosami czytelników wybrana
do Złotej Dwudziestki książek na 20-lecie kampanii
„Cała Polska czyta dzieciom”.

Anna Zielińska

Cele:

- kształtowanie zainteresowania środowiskiem przyrodniczym;
- uwrażliwienie na konieczność dbania o środowisko naturalne;
- kształtowanie umiejętności współpracy i współdziałania w grupie;
- rozwijanie wyobraźni i pobudzanie twórczej aktywności dzieci;
- rozwijanie umiejętności słuchania i rozumienia czytanego tekstu;
- stwarzanie okazji do rozwoju kompetencji społecznych.

Pomoce: fragment książki Piotra Sochy „Pszczółki” poświęcony pracy pszczelarza (tekst pod tablicą XXIV), utwór „Lot trzmiela” Nikołaja Rimskiego-Korsakowa, miseczki z różnymi rodzajami miodu, andrut połamany na kawałki, biały papier, kolorowy papier (żółty i czarny), klej, czarna kredka, nożyczki.

Przebieg zajęć:

„Z kwiatka na kwiatek” – zabawa ruchowa do utworu „Lot trzmiela”

<https://www.youtube.com/watch?v=Q3jBhSFZTDM>

Nauczyciel rozkłada na dywanie kolorowe kwiatki. Dzieci zamieniają się w pszczołki. Podczas słuchania utworu „Lot trzmiela” Nikołaja Rimskiego-Korsakowa naśladują przebudzenie się, rozprostowywanie nóżek i lot owada. Kiedy muzyka cichnie, siadają na kolorowych kwiatkach.

Wysłuchanie fragmentu książki Piotra Sochy „Pszczoły” o pracy pszczelarza

Nauczyciel prezentuje dzieciom książkę, której będą poświęcone zajęcia. Następnie czyta fragment opowiadający o pracy pszczelarza. Opowiada dzieciom, skąd się bierze miód, posiłkując się ilustracjami z książki, oraz o pracy pszczelarza i jego ubiorze zabezpieczającym przed użądleniem. Zachęca dzieci do dyskusji.

Przykładowe pytania:

- Gdzie mieszkają pszczoły?
- Co robią pszczoły na łące?
- Jaki dźwięk wydaje pszczoła?
- Z czego pszczoły produkują miód?
- Co robi pszczelarz?
- Jak wygląda strój pszczelarza?
- Dlaczego pszczelarz go zakłada, idąc do pszczół?
- Jak nazywa się miejsce, w którym pracuje pszczelarz?

- Jakich narzędzi używa pszczelarz w swojej pracy?
- Czy pszczoły są pożyteczne? Dlaczego?
- Czy ludzie powinni im pomagać? Jak?

Kończąc dyskusję, nauczyciel mówi dzieciom, że pszczoły pełnią w przyrodzie bardzo ważną rolę, zapylając kwiaty i to dzięki nim możemy cieszyć się owocami i warzywami. Tłumaczy, że obecnie na Ziemi jest coraz mniej pszczół ze względu na duże zanieczyszczenie środowiska, dlatego dbając o naturę, dbamy też o pszczoły.

„Pszczółka na łące” – masażyk relaksacyjny (autor nieznany)

(dziecko siedząc wygodnie na dywanie wykonuje na plecach masażyk koledze/koleżance, potem następuje zmiana)

Pszczółka mała po łące skakała – dzieci delikatnie poruszają palcami w różnych kierunkach,

skrzydełkami machała – naprzemiennie uderzają delikatnie w plecy otwartymi dłońmi,

potem na kwiatkach się ślizgała – przesuwiają zewnętrzną stronę dłoni do góry,

do góry i w dół – wewnętrzną w dół,

w kółko się kręciła – rysują rękami koła w przeciwnych kierunkach,

i piłką bawiła – delikatnie uderzają pięściami,

gdy deszcz zaczął padać – stukają palcami wskazującymi z góry na dół,

to w ulu się skryła – rysują obiema rękami kształt domku,

i bardzo zmęczona spać się położyła – przesuwiają złączone dłonie w jedną i w drugą stronę.

„Pracowita pszczółka” – praca plastyczna

Nauczyciel rozdaje dzieciom przygotowane wcześniej paski żółtego papieru o szerokości 5 cm i długości 20 cm. Dzieci sklejają je tworząc „łezkę”. Z czarnego papieru wycinają paski i przyklejają do tułowia pszczółki. W miejscu sklejenia malują pszczołce oczy. Skrzydła wycinają z białego papieru. Gotowe prace umieszczają w galerii prac.

„Słodki jak miodek” – wielozmysłowe poznanie miodu

Próbowanie miodu – określanie koloru, zapachu, smaku (nauczyciel zasięga wcześniej informacji u opiekunów dzieci, czy żadne nie jest uczulone na miód).

Nauczyciel zaprasza dzieci do stolików, na których przygotowane są w miseczkach różne rodzaje miodów oraz kawałeczki andruta. Zachęca do spróbowania i określenia, który miód jest dla przedszkolaków najsmaczniejszy, a który najśłodszy. Dzieci za pomocą zmysłu wzroku, smaku, węchu i dotyku określają kolor miodów, konsystencję, lepkość i smak, a następnie dzielą się swoimi spostrzeżeniami.

„Kolory tęczy” – relaksacja

(na podstawie poradnika Hanny Hamer pt. „Klucz do efektywności nauczania”, Veda, Warszawa 2010)

Na zakończenie zajęć nauczyciel zwraca się do dzieci, które siedzą w kole na dywanie:

Drogie pszczołki, wyobraźcie sobie, że jesteście na łące, na niebie zaś jest przepiękna kolorowa tęcza. Zamknijcie oczy.

Zacznijmy od koloru czerwonego. Jest to piękny, głęboki odcień czerwieni, jak kula zachodzącego słońca, jest to czerwień dojrzałego czerwonego jabłka. Przypomina dojrzałą purpurową różę.

Kolor czerwony przechodzi stopniowo w barwę pomarańczową, jak kosz pełen pomarańczy.

Kolor pomarańczowy powoli zamienia się w żółty. Świetlisty, żółty i gorący jak słońce.

Kolor żółty stopniowo zmienia się w zieleń. Zielony jak łąka w pogodny letni dzień. Zielony jak liść, jak las.

Powoli pojawia się i wypełnia cię kolor niebieski. Głęboki, piękny, spokojny, niebieski jak niebo, jak woda w jeziorze, jak słone morze.

I wreszcie pojawia się kolor fioletowy.

To był bardzo pracowity dzień. Jesteście bardzo zrelaksowanymi pszczołkami.

Jesteście spokojne i radosne.

Teraz policzę od 10 do 1. Kiedy powiem 1 – otwórzcie oczy.

O Autorce scenariusza

Anna Zielińska – wicedyrektor Bajkowego Prywatnego Przedszkola w Jaśle. Z zawodu nauczyciel wychowania przedszkolnego, pedagog, z zamiłowania społecznik, aktywna liderka kampanii społecznej „Cała Polska czyta dzieciom”, laureatka wielu nagród przyznanych przez Fundację „ABCXXI – Cała Polska czyta dzieciom”. Autorka Międzynarodowego Projektu Czytelniczego „Magiczna moc bajek”.

Inicjatorka cyklicznych spotkań integracyjnych i warsztatów pod hasłem "Malujemy świat na niebiesko" (Światowy Dzień Świadomości Autyzmu, Światowy Dzień Zespołu Downa). Jej priorytetami w pracy z dziećmi, zwłaszcza tymi o specjalnych potrzebach edukacyjnych są indywidualizacja, kreatywność oraz szacunek do drugiego człowieka.